Nieopodal na ścianie wisi pas kontuszowy,
obok szlachcic ubrany w polski strój narodowy.
Pas był ozdobą, pięknie tkany kosztował krocie,
zdobiły go nitki wykonane w srebrze oraz złocie.

Jak się nazywały polskie wytwórnie pasa kontuszowego?
Czy słyszałeś już tą nazwę questowy kolego?

			4				12	

Cóż to za budowla? Odgadniesz bez trudności,
Trasa nam się kończy, buduar jeszcze mamy,
po wyjściu z niego już więcej nie zwiedzamy.
Buduar to pokój mężatki, pani domu,
mężczyzna tu wchodzić mógł tylko po kryjomu.

Tu listy pisała (telefonów nie było niestety)
tak się komunikowali mężczyźni i kobiety (!)
Czas wolny spędzała haftując misterne wzory,
niektóre się zachowały w muzeach do tej pory.

Spójrz na abecadło, to jeszcze nie wszystko,
pod nim podpis: inicjał imienia oraz nazwisko:

	.					
						23

Po drugiej stronie sekretarzyk do listów pisania,
ma wiele szufladek do sekretów przechowania.
To z listów i pamiętników dzisiaj wyczytamy,
czym się zajmowały w dawnych czasach damy.

Gdy zimno się zrobiło i chłodem powiało,
wtedy „farelki" z ochotą w dworze używano.
Przecież prądu nie było! Dobrze mówisz, masz rację!
Specjalnym piecykiem zapewniano ciepła cyrkulację.

Taki stoi przy ścianie, trochę dziwnie wygląda,
ma rączkę na górze, by wystawić go z kąta.
Nazwa producenta to Twoja zagadka,
jej rozwiązanie zapisz zaraz w kratkach.

				19	21

Po ostatniej zagadce zejdź do sieni schodami,
tam skarb czeka gdzie okna z parapetami.
Rozwiąż hasło, odkryj szyfr tajemny,
a finał zabawy będzie całkiem przyjemny.

1	2	3	4	5	6

7	8	9	10	11	12	13

14	15	16	17	18

19	20	21	22	23	24	25	26	27

Szyfr do skarbu:

A	B	C

Miejsce na skarb

Biorąc udział w grze, można zdobywać ogólnopolskie odznaki PTTK Questy – Wyprawy Odkrywców oraz regionalne „Wielkopolskie Questy Odznaka Odkrywców Tajemnic".
Szczegóły na **www.regionwielkopolska.pl**.
Po przejściu trasy można zalogować rozwiązanie w aplikacji Questy – Wyprawy Odkrywców lub na portalu www.questy.org.pl.

Więcej questów znajdziesz na:
www.regionwielkopolska.pl
www.questy.org.pl

www.regionwielkopolska.pl

Region Wielkopolska
...to warto zobaczyć

GDZIE TO JEST?

Konin - miasto nad Wartą, położone ok. 100 km na wschód od Poznania, przy autostradzie A2 i DK 92. Quest ma formę przewodnika po Muzeum Okręgowym w Koninie.

TEMATYKA

Quest opowiada o życiu i zwyczajach w szlacheckim dworku na przełomie XVIII i XIX w.

POCZĄTEK QUESTU

Start przed budynkiem dworku.

NA CZYM TO POLEGA?

W czasie wędrówki będziesz rozwiązywał zadania i zagadki, które doprowadzą Cię do miejsca, w którym została ukryta skrzynia skarbów z pieczęcią. Odcisk pieczęci na ulotce jest poświadczeniem zakończenia wyprawy. W Księdze Questowiczów, którą znajdziesz w skrzyni, możesz zostawić swój wpis i podzielić się z innymi uczestnikami wrażeniami z wycieczki.

Tekst: Aleksandra Warczyńska
Konsultacja merytoryczna: Danuta Pydyńska
Zdjęcie: Danuta Pydyńska
Opiekun questu: Danuta Pydyńska,
tel. 63 242 75 30
Opieka merytoryczna i projekt serii:
Wojewódzka Biblioteka Publiczna i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu

BILET WSTĘPU

Muzeum Okręgowe w Koninie jest czynne:
wtorek–piątek 10.00-18.00
sobota 12.00-18.00, niedziela 14.00-18.00
Aby rozwiązać quest należy wykupić w kasie bilet wstępu.

Na terenie Muzeum Okręgowego w Koninie trzy ekspozycje można zwiedzać z questami. Łącznie trzeba na to przeznaczyć 1,5-2 godziny.

PARTNERZY:

Wojewódzka Biblioteka Publiczna i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu
WIELKOPOLSKA
INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO
MUZEUM OKRĘGOWE W KONINIE
Questy® WYPRAWY ODKRYWCÓW

Konin 2024

Dworek
Muzeum Okręgowe w Koninie

30 min

Wielkopolskie Questy®

START

W konińskim muzeum questów mamy kilka,
na przejście wszystkich nie starczy godzinka.
Jeden o kopalni, inny o wiejskiej prozie życia,
ten o dawnym dworze mamy do odkrycia.

Zapraszam Cię zatem do dworu ziemiańskiego,
gdzie żyli nasi przodkowie z wieku XIX.
To tylko przykład, typowy obraz życia,
wiele informacji jest tu do zdobycia.

W takim jak ten domu mieszkali kiedyś ziemianie,
warunkiem dobrobytu było ziemi posiadanie.
Jeśli dobrze się gospodarzyli, zanadto nie hulali,
całkiem dostatnio w swych dworach mieszkali.

Gdy jednak hulanki, zabawy, długi karciane
brały górę nad rozsądkiem, zmieniało się posiadanie.
Fortuny upadały, w ich miejsce inne się rodziły,
nowe wyrastały, stare w długach tkwiły.

Polscy ziemianie pamięć o przodkach pielęgnowali,
w narodowowyzwoleńczym duchu swe dzieci chowali.
To ich synowie do powstań zbrojnie stawali,
i młodą krew solidarnie za Ojczyznę przelewali.

Dworek z Gosławic nie oparł się czasowi,
rozpadł się ze starości, nikt go nie odnowił.
Ten, który widzisz to dwór z Ruszkowa skopiowany,
stoi dziś jak nowy, na biało malowany.

Czerwona dachówka, zielone okna światło wpuszczają,
drewniane belki na piętrze w kratkę się układają.
Oryginalny był większy, ten na ekspozycję się nadaje,
poznamy w jego wnętrzu dawne ziemian obyczaje.

Podejdź do wejścia, na drzwiach kołatka stuka,
niech wejdzie do środka ten, kto wrażeń szuka.

Przy drzwiach tabliczka, zanotuj nazwisko właścicieli,
zobaczysz dworek, jakby tu za chwilę wrócić mieli.

☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐
16 8

Ekspozycja przedstawia przykładowy dwór polski,
gdzie mieszkańcy przeżywali radości i troski
w dziewiętnastym wieku. Później wiele się zmieniło,
wiele wynalazków ludziom życie ułatwiło.

Z sieni w prawo, gdzie łoże do spania zaścielone,
okazałym baldachimem zostało ozdobione.
Obok klęcznik z obrazem Najświętszej Panienki,
kultem otoczony, nie musiał być wielki.

Dwór był niedogrzany, zimno było po prostu,
12 stopni zimą – powiem prosto z mostu!
Rzadko gorąca kąpiel, była tylko marzeniem,
ciepłe łóżko przyjmowano z ulgi westchnieniem.

Spójrz, leży na nim naczynie metalowe,
do ogrzania pościeli po prostu nieodzowne.
Niektóre wodą napełniano, inne gorącymi węglami,
oddawały swoje ciepło pod grubymi pierzynami.

Obok łóżka stoi fotel, eksponat to rzadki,
korzystali z niego panowie, panny i mężatki.

Zaraz obok pomieszczenie to ☐☐☐☐☐☐☐☐☐
26

złożona tu odzież jest do podróży gotowa.

Dalej jest gabinet, kancelarią zwany,
przez pana domu do pracy zajmowany.

Biurko nieco osobliwe, sekretne ma szufladki,

policz je i wynik słownie zapisz w kratki. ☐
A

słownie: ☐☐☐☐☐☐
24 25

Nieco dalej jadalnia, dominuje w niej

kolor ☐☐☐☐☐☐☐
7 2

w tym kolorze również piec kaflowy jest ozdobiony.
Przy stole rodzina i goście biesiadowali,
według porządku i rangi przy stole zasiadali.

Od czoła ojciec rodziny lub nestor rodu,
tego miejsca nie było można odstąpić nikomu.
Z tej strony biały obrus i piękne zastawy,
tu podawane były wykwintne potrawy.

Z drugiej strony stołu, gdzie szare płótno było,
mniej znaczące towarzystwo się gromadziło.
Stąd „na szarym końcu" powstało powiedzenie,
gdzie według porządku i rangi każdy ma siedzenie.

Na stoliku nieco w głębi dziadek do orzechów,
w kształcie zwierza – jego forma skłania do śmiechu.

Ma kształt ☐☐☐☐☐☐☐☐☐
20 14

Wędrując przez dworek obserwuj lampy naftowe,
choć ponad wiek mają, wyglądają jak nowe.

Kolejne pomieszczenie to dopiero gratka,
czeka Cię tutaj niejedna zagadka.
Jego nazwę odszukaj na tabliczce przy wejściu,
zapisz w kratki i rozejrzyj się po tym miejscu.

☐☐☐☐☐☐☐
5 10 22

To nie nazwa mebla, ale pomieszczenie,
gdzie do podania na stół szykowano jedzenie.
To nie była kuchnia! Jej zapachów nie lubili,
gotowe potrawy z oficyny tutaj przynosili.

W szafach były sztućce, bielizna stołowa,
cenne produkty gospodyni przechować tu zdoła:
nalewki, cukierki, konfitury, powidła i soki,
marynaty i wódki w karafkach wysokich.

Na jednej z szaf dwie daty umieszczono,
na drzwiczkach i słupku je wyrzeźbiono.
Obie daty jedna cyfra różni, choć lat to krocie.

Wybierz mniejszą do szyfru! I już po robocie! ☐
B

W kącie w szafie stoi urządzenie

do parzenia ☐☐☐☐☐☐☐
1

na takie mógł sobie pozwolić ktoś bardzo bogaty.
Jeśli zagadka przysporzyła Ci trochę trudności,
podpowiem, że to samowar, lubiany przez gości.

Na parterze to wszystko, teraz w górę schodami,
zaraz na początku zajmiemy się obrazami.
Obok okna, w złotej ramie scena z polowania,
jaka pora roku z dzieła tego się wyłania?

☐☐☐☐
3

Teraz do pokoju ze schodów skręć w prawo,
tu o końskiej pisarce zajmę Cię zabawą.

To ☐☐☐☐☐ ☐☐☐☐☐☐☐☐☐
6 17 15

Pisała powieści dla młodzieży i dzieci,
jedna z nich o Guciu, co jak mucha leci.

Zaczarowany Gucio robił na dzieciach wrażenie,
po latach sam Miłosz wspominał go z westchnieniem.
Sporo pamiątek po niej tutaj zgromadzono,
stolik, biurko, obrazy w ramy oprawiono.

Wśród nich nekrolog – wymienia jej zasługi,
a że jest ich wiele, jest on całkiem długi.
Wśród uroczystości 4 stycznia odbyło się

☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐ ☐☐☐☐☐☐☐
13 11

bardzo uroczyste, do innych niepodobne.

Wisi tutaj też portret miejscowego malarza,
który miał talent, jaki rzadko się zdarza.
Dorównywał Wyspiańskiemu i Mehofferowi,
niejedna jego praca kościoły tu zdobi.

☐☐☐☐☐☐ ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐
27 18 9

Przejdź przez sień na wprost, do pokoju gościnnego,
w piękne przedmioty wyposażonego.
Osobne lokum dla gości pojawiło się ledwie sto lat temu,
wcześniej siano na podłogach ścielono każdemu.

Goście zjeżdżali ze służbą i wyposażeniem,
kilkadziesiąt osób było normą, a nie wydarzeniem.
Własne materace, poduszki, nocniki, pościele,
przywozili często goście, a to wszystko służba ściele.

Tu w pokoju gościnnym miło by się spało,
gdyby coś w kącie bez przerwy nie tykało.
Prawdziwy staruszek, intarsją jest zdobiony,
zapis z datą powstania jest u dołu umieszczony.

☐☐☐☐
C